

Motion till riksdagen 2021/22:3895

av Ludvig Aspling m.fl. (SD)

Utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrares etablering

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen anvisar anslagen för 2022 inom utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrares etablering enligt förslaget i tabell 1 i motionen.

Bakgrund

Utgiftsområdet omfattar jämställdhet, nyanlända invandrares etablering, diskriminering, åtgärder mot segregation och myndigheterna Jämställdhetsmyndigheten, Delegationen mot segregation, Diskrimineringsombudsmannen och Nämnden mot diskriminering. Sverigedemokraterna delar utgångspunkten om likabehandling och att vare sig kön, härkomst eller andra medfödda karaktärsdrag ska påverka människors möjlighet att leva, verka och uppnå sina drömmar.

Vårt lands jämställdhet ligger i framkant och används ibland som underlag för andra länders utveckling av sitt jämställdhetsarbete. Det ska vi vara stolta över, även om vårt eget jämställdhetsarbete också måste fortsätta utvecklas. Vi ser i dag en utbredning av ett relativt nytt fenomen i Sverige i form av hedersrelaterat våld och förtryck. Detta är ett stort hot mot vårt västerländska sätt att respektera varandra.

Sverigedemokraterna motsätter sig ineffektiva och kostnadsdrivande etableringsåtgärder och särskilda möjligheter som endast tillkommer personer med utländsk bakgrund. De reformer vi föreslår för en balanserad arbetsmarknad, en stark välfärd och ett levande näringsliv kommer samtliga invånare till del och bygger ett sammanhållet Sverige. Det faktum att Sverige i dag lider av utbredd segregering, både på bostads- och på arbetsmarknaden är en direkt följd av nu gällande mål och politisk inriktning inom integrationspolitiken. Det integrationspolitiska mål som fastslagits av Sveriges riksdag bygger på att det offentliga ska finansiera åtgärder för att förstärka skillnader, separata identiteter och parallellsamhällen.

Politikens inriktning

Begreppet jämställdhet har flera vinklar och uppfattas olika av olika individer. Dessutom finns delade meningar gällande vilken roll politiken ska ta i att forma ett jämställt samhälle. En strävan efter jämställdhet mellan könen tas i vårt land ofta för givet. Det är dock inte längesedan kvinnor gavs rösträtt i allmänna val. Vi ska känna respekt för och inse att den samhällsförändring vi de senaste decennierna tvingats bevittna riskerar att allvarligt hota kvinnors ställning i Sverige.

Jämställdhetsfrågan står dock fortfarande högt upp på den politiska agendan och belyses flitigt. Men trots att vi kommit långt i det jämställdhetspolitiska arbetet har dock regeringar genom åren fört en politik som numera hotar våra fri- och rättigheter. Parallella samhällsstrukturer där kvinnans värde är underställt mannens har under de senaste decennierna tillåtits att växa fram. Detta måste stävjas. Det är en fullständig självklarhet att män och kvinnor har exakt samma värde och att båda könen ska ha samma rättigheter, vara lika inför lagen och kunna känna sig trygga och respekterade.

Varje individ ska stå fri att göra sina egna, individuella livsval utan att det offentliga eller andra faktorer ska försöka styra eller påverka dessa val. Vi tror inte på kvotering och att jämställdhet uppnås då lika många män som kvinnor exempelvis sitter i en bolagsstyrelse eller finns representerade inom olika yrken. Värdena i om ett samhälle ska kunna anses vara jämställt är när det finns lika förutsättningar oavsett kön att leva sitt liv som man själv önskar, i form av exempelvis utbildning, yrkesval eller familjeplanering. Normer ska inte leda till att individers livsval behandlas olika.

Svensk integrationspolitik är, och har under många år varit, omfattande. Insatserna har varit av bred karaktär och kostat miljardbelopp. Trots detta ökar otryggheten, döds-skjutningarna, bilbränderna, våldet mot blåjuspersoneal och sexualbrotten. Tidigare beprövad politik på området har fallerat och att fortsätta i samma riktning vore ansvarslost. Vi väljer en annan väg.

Det integrationspolitiska arbetet ska fokusera på att skapa förutsättningar för enskilda att anta majoritetsbefolkningens normer, värderingar och livsmönster i tillräcklig grad för att bli en fungerande och självförsörjande del av majoritetssamhället. Det går inte att tvinga människor till svenskhet. Den enskildes integration i Sverige handlar framför allt om enskilt ansvar. Samhället bör i stället arbeta med en tydlig incitamentsstruktur som enligt principen om frihet under ansvar ger rättigheter efter ansträngning. Självklart ska grundläggande tjänster som samhällsinformation och språkundervisning tillhandahållas.

Arbetet ska vidare utgå ifrån att både den inhemska och den invandrade befolkningen lever under samma samhällsliga tak och över samma skyddsnät. Samhället ska i största möjliga utsträckning undvika särskilda lösningar för vissa grupper och skapa en tydlig incitamentsstruktur för att lära sig det svenska språket och göra sig själv anställningsbar.

Sverigedemokraternas satsningar

Etableringsåtgärder

Anslaget finansierar verksamhet och insatser för att stimulera etableringen i arbets- och samhällslivet, bland annat genom föreningar baserad på etnisk grund, genom civilsamhället enligt förordningen (2016:1364) om statsbidrag till verksamheter för asylsökande m.fl. och genom så kallade flyktingguider och familjekontakter enligt förordningen (2010:1122) om statlig ersättning för insatser för vissa utlänningar. En mindre del av anslaget finansierar insatser inom samhällsinformation och språkinläring.

Sverigedemokraternas reformer på migrationsområdet innebär att merparten av de asylavgöranden som väntar snabbt kan behandlas. Eventuella satsningar för att främja etablering bör i princip inte ske förrän ett asylärende avgjorts. Anslaget har i dag också karaktären av pengar som söker projekt, det vill säga regeringen saknar entydiga verksamhetsmål, vilket påverkar kvaliteten.

Vad gäller föreningar baserade på etnisk grund visar vetenskapliga undersökningar att den typen av organisationer tenderar att hindra nyanländas etablering i ett nytt land, detta eftersom själva syftet med föreningen är att förstärka och bibehålla en separat identitet, något som torde stå i direkt motsats till integrationspolitikens mål.

Vad gäller stöd genom civilsamhället enligt förordningen (2016:1364) om statsbidrag till verksamheter för asylsökande m.fl. så är det övergripande syftet att förhindra passivisering under asylprövningen. Med Sverigedemokraternas migrationspolitik kommer antalet asylsökande minska drastiskt och likaså prövotiden, varför insatserna behövs i mindre grad. I tillägg till detta finns ingen anledning för samhället att spendera resurser på enskilda som kanske inte kommer att stanna längre än ett par månader i landet.

Vad gäller stödet till flyktingguider och familjekontakter enligt förordningen (2010:1122) om statlig ersättning för insatser för vissa utlänningar ser Sverigedemokraterna det inte heller som statens uppgift att hjälpa enskilda att bygga sociala nätverk, skaffa kontakter eller skapa aktiviteter för föräldralediga.

En liten del av anslaget används i dag till informationsförmedling och uppföljning av invandrades etablering i samhället. Anslagspost 2 under anslaget finansierar uppföljning och utvärdering av integrationspolitiken. Anslaget utökas med en miljon kronor jämfört med 2020 års nivå för att hantera det ytterligare informationsunderlag som Sverigedemokraterna efterfrågar.

Kommunersättningar vid flyktingmottagande

Anslaget minskas i paritet med de minskade volymerna som följer av partiets politik på det migrationspolitiska området samt minskade kostnader för kommunerna i takt med att staten upphör att tvångsfördela nyanlända till kommuner vilka saknar kapacitet för detta. I praktiken innebär det att anslaget endast finns kvar för att fullfölja åtaganden gentemot kommuner som dimensionerat sitt mottagande efter de förutsättningar som gällt då staten lovat ersättningar i upp till 24 månader, samt för att erbjuda smärre ersättningar till de kommuner som kommer ta emot flyktingar fram till dess att svenskt asylmottagande beräknas upphöra.

Hemustrustningslån

Anslaget dras in i sin helhet då möjligheten till hemustrustningslån upphör. Hemustrustningslån finns i dag tillgängligt för den som omfattas av det kommunala flyktingmottagandet eller är inskriven på Arbetsförmedlingen och har rätt till etableringsersättning samt var minst 18 år vid mottagandet.

Sverigedemokraternas uppfattning är att grundläggande standard och boenden i Migrationsverkets regi bör tillgodose behoven för den som är på flykt och att ytterligare hemustrustning bör finansieras av egna medel. Ifråga om anhöriga skärps kraven generellt avseende försörjning, varför hemustrustningslån inte heller ska behövas.

Hemustrustningslån tilldelas med förmånligare villkor jämfört med vad som är fallet för vanliga låntagare. Möjligheten att undgå återbetalning är stor. År 2017 beviljades anstånd på 11 500 lån, vilket motsvarar 16 procent av det totala antalet lån. Totalt 42 miljoner kronor efterskänktes, vilket motsvarar 18 procent av det utbetalade beloppet samma år. Mer än 700 miljoner kronor har efterskänkts sedan hemustrustningslånen infördes år 1991. Ytterligare 900 miljoner bedömdes år 2018 som osäkra fordringar av CSN.

Diskrimineringsombudsmannen

Anslaget halveras då en nedläggning av myndigheten påbörjas. Myndigheten fungerar bristfälligt, bidrar till rättsosäkerhet och utgår inte ifrån en faktisk problembild.

För det första är antalet fall av diskriminering som myndigheten antar mycket litet. Sammanlagt anhängiggjorde myndigheten år 2019 9 stämningansökningar rörande diskriminering och 2 mål slutade med domstolens bifall. Myndigheten tar sig också an fall som strider mot principen om jämställdhet mellan könen. Exempelvis har myndigheten företrätt män som vägrar skaka hand med kvinnor på arbetsplatsen.

Det lilla antalet fall beror sannolikt på att diskriminering är ovanligt i Sverige. Sammanlagt har tre personer fällts för brottsbalksbrottet olaga diskriminering de senaste 10 åren och under 2019 slets sammanlagt 10 tvister om diskriminering i svensk tingsrätt. I tre fall utdömde domstolen diskrimineringsersättning.

Myndigheten har också mottagit kritik för att verka opinionsbildande snarare än som en stödinsats för dem som är i behov av hjälp vid rättsliga tvister. Sverigedemokraternas generella satsningar på rättsområdet förstärker dess möjlighet att hantera diskriminering, och på den civilrättsliga sidan kan fackföreningar göra stora insatser för att stödja och företrada personer som anser sig ha blivit drabbade.

Åtgärder mot diskriminering och rasism m.m.

Sverigedemokraterna står bakom tanken på ett samhälle fritt från rasism. Regeringens arbete mot rasism och diskriminering tenderar att spilla över i rent politisk verksamhet, både den del som genomförs av civilsamhället och den del som genomförs via regeringens egna myndigheter. Regeringens definition av rasism är också tveksam ur ett rent vetenskapligt perspektiv.

Exempelvis slår den nationella planen mot rasism, liknande former av fiendlighet och hatbrott fast att alla skillnader i inkomst mellan grupper beror på rasism samt att vanligt förekommande politiska ståndpunkter, exempelvis åsikten att det bör finnas en begränsning i utlänningars tillgång till välfärden, är ett tecken på rasism.

Särskilda jämställdhetsåtgärder

Det krävs utökade resurser för att stärka arbetet för kvinnofrid, och för att därtill förstärka och utvidga jourverksamheter. Flertalet rapporter har vittnat om att relationsvåldet ökat i samband med coronapandemin, när många har tvingats tillbringa mer tid i hemmen. Det finns därför anledning att öka anslaget till kvinnojourerna och till andra verksamheter som arbetar för kvinnofrid. Inom anslaget omfördelas också en del befintliga resurser från så kallad jämställdhetsbudgetering och integrering till just brottsoffer- och jourverksamhet.

Kvinnjourer

I dag finns endast ett fåtal kvinnjourer som innehar rätt kunskap för att på bästa sätt hjälpa och bemöta tjejer och kvinnor som utsatts för hedersrelaterat våld och förtryck. Att hedersrelaterad brottslighet sker i Sverige i dag är något vi tyvärr måste förhålla oss till efter en fullständigt oansvarig invandringspolitik. Hedersproblematiken breder ut sig över vårt land och samhället måste rusta sig för att hjälpa de som utsätts där de finns. Alla kvinnjourer ska därför ha rätt kunskap för att bemöta och hjälpa hedersutsatta över hela landet.

Kunskapslyft

Vi måste motverka all form av hedersrelaterat våld och förtryck genom att politiken tar hedersutsattas situation på största allvar. Anslaget ökas för ytterligare satsningar på information till personer som befinner sig i riskzonen för att utsättas för dessa brott. Det krävs även utökat stöd till de delar av civilsamhället som i dag föredömligt stödjer personer som utsätts för denna typ av brottslighet.

Jämställdhetsmyndigheten

På sikt anser vi att myndigheten bör avvecklas. Risker är att fokus på de viktiga jämställdhetsfrågorna enbart samlas till myndigheten och riskerar att nedprioriteras inom andra myndigheter. Vi ser att jämställdhetsfrågorna skulle tjäna på att behandlas likvärdigt inom alla myndigheter. För att påbörja en avveckling av myndigheten halveras anslaget.

Åtgärder mot segregation

Medlen får användas för statsbidrag enligt förordningen (2018:118) om statsbidrag till kommuner och regioner för att minska och motverka segregation samt förordningen (2018:119) om statsbidrag till ideella föreningar och stiftelser för att minska och motverka segregation.

Sverigedemokraterna välkomnar ambitionen att motverka segregation och konstaterar att regeringens ansats dels inte utgår ifrån en korrekt problembeskrivning, dels saknar tydliga verksamhetsmål och dels inte motiverar val av metoder. Anslagets beskrivning är så vid att medlen i princip kan användas till vilken verksamhet som helst, vilket riskerar att göra kvaliteten lidande.

Delmos bidragsgivning till kommunerna syftar i huvudsak till kartläggningar av segregation i den egna kommunen. Detta är dock något varje kommunstyrelse i Sverige

i dag är mycket väl medveten om, och något sådant bidrag torde inte behövas. I resultatredovisningen angående den del som avser civilsamhället för 2020 nämns exempelvis att medlen använts till att ”stärka föräldraskap”, ”hälsofrämjande insatser”, skapa ”boenderåd som nyttjas som mötesplats mellan boende”, ”identifiera brister i ett boendeområdes infrastruktur” och ”stöttat lokal etablering av medborgardrivna mötesplatser och stärkt de boendes förmåga att utöva demokratiska rättigheter lokalt”.

Det är dock mycket otroligt att den utbredda segregation som Sverige lider av i dag har sin grund i den typen av frågor, även om de kan vara angelägna i och för sig. Det egentliga syftet med myndigheten är rent politiskt, det vill säga att övertyga allmänheten om en definition och problembeskrivning som döljer problemets verkliga orsak, nämligen den massiva invandringen av personer som saknar naturlig kontakt med Sverige, vår kultur och arbetsmarknad. Syftet med myndigheten är främst kommunikativt, att rentvå regeringen från ansvar i allmänhetens ögon. Myndigheten ska därför läggas ned.

Delegationen mot segregation

Mot bakgrund av att anslaget om åtgärder mot segregation avslutas behövs inte heller den myndighet som tilldelar medlen.

Obligatorisk förskola

För många som har utländska föräldrar och växer upp i så kallade utsatta områden upplevs majoritetssamhället som någonting annorlunda. Många kan vittna om främlingskap och svårigheter att bli en del av det svenska samhället. Detta kan leda till frustration och hopplöshet och förstärka en redan svår segregation.

Den som står utanför det svenska samhället har också sämre möjligheter att stå emot förtryck och hedersnormer. För att underlätta för de barn som växer upp i utanförskapsområden vill Sverigedemokraterna att förskolan under vissa omständigheter ska vara obligatorisk för barn mellan tre och fem år. Förskolan ska då kunna fungera som ett fönster in i det svenska samhället. Förhoppningsvis ska detta leda till att barn som växer upp i utanförskap ändå kan få med sig språket och en känsla av att det svenska samhället inte är någonting främmande utan i stället någonting man har förståelse för och en relation till sedan barndomen.

Eftersom det inte finns en gemensam myndighetsdefinition av de bostadsområden som vi vill rikta satsningen emot,¹ har riksdagens utredningstjänst inte möjlighet att beräkna kostnad i det fall förslaget avgränsades till att gälla personer som bor i exempelvis de av polisen definierade utsatta eller särskilda områdena.

Vi har därför beräknat kostnaden efter antalet barn som haft uppehållstillstånd i Sverige fem år eller kortare tid samt för barn födda i Sverige och vars föräldrar haft uppehållstillstånd i Sverige fem år eller kortare tid, för att från tre års ålder delta i förskoleverksamhet i 15 timmar per vecka. Beräkningen bygger på antagandet att en högre andel (20 %) barn i den gruppen inte i dag är inskrivna på förskola, jämfört med befolkningen i genomsnitt (5 %). Vidare har anslaget ett schablontillskott på 30

¹Polisen använder begreppet utsatta områden, men SCB har inte statistik avgränsad till dessa. När det gäller URB och LUA gör SCB numera inga uppdateringar utan hänvisar till Delmos pågående arbete kring ett index för socioekonomiska faktorer.

miljoner för att täcka eventuella behov av nya lokaler samt att efterfrågan på ny personal till verksamhet i vissa områden skulle påverka lönenivån².

Budgetförslag

Tabell 1 Anslagsförslag 2022 för utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrares etablering

Tusental kronor

Ramanslag	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen
1:1 Etableringsåtgärder	142 030	-137 030
1:2 Kommunersättningar vid flyktingmottagande	4 516 216	-2 258 000
1:3 Hemutrustningslån	167 271	-167 271
2:1 Diskrimineringsombudsmannen	129 681	-65 000
2:2 Åtgärder mot diskriminering och rasism m.m.	100 919	±0
3:1 Särskilda jämställdhetsåtgärder	640 039	75 000
3:2 Jämställdhetsmyndigheten	76 280	-38 000
3:3 Bidrag för kvinnors organisering	28 163	±0
4:1 Åtgärder mot segregation	500 000	-500 000
4:2 Delegationen mot segregation	18 416	-9 000
99:1 Obligatorisk förskola för vissa barn	±0	380 000
Summa	6 319 015	-2 719 301

1:1 Etableringsåtgärder

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	-137 030	-107 000	-97 000

Anslaget avvecklas förutom den del som avser uppföljning, utvärdering och statistik. Vi bedömer att integrationsåtgärder enligt nuvarande modell inte leder till vare sig ökad egenförsörjning, samhällsetablering eller språkinläring.

Ändamål

Anslaget får användas till uppföljning, utvärdering och statistik.

1:2 Kommunersättningar vid flyktingmottagande

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	-2 258 000	-3 200 000	-4 225 000

Anslaget minskar successivt på grund av att behovet minskar i takt med att Sverigedemokraternas mer restriktiva migrationspolitik påverkar antalet nyanlända.

1:3 Hemutrustningslån

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	-167 271	-155 771	-165 771

² RUT 2021:729.

Hemutrustningslånen avvecklas eftersom Migrationsverket kan tillgodose de grundläggande behoven för den som är på flykt och ytterligare hemutrustning bör finansieras av egna medel.

2:1 Diskrimineringsombudsmannen

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	-65 000	-131 108	-132 427

Anslaget trappas ned i takt med att myndigheten läggs ned.

Ändamål

Anslaget får användas för att påbörja avvecklingen av myndigheten.

3:1 Särskilda jämställdhetsåtgärder

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	75 000	75 000	75 000

Anslaget höjs för att förstärka arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck och Nationellt centrum för kvinnofrid.

3:2 Jämställdhetsmyndigheten

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	-38 000	-72 000	-73 000

Anslaget trappas ned i takt med att myndigheten läggs ned.

Ändamål

Anslaget får användas för att påbörja nedläggning av myndigheten.

4:1 Åtgärder mot segregation

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	-500 000	-500 000	±0

Anslaget slopas eftersom myndigheten Delegationen mot segregation läggs ned.

4:2 Delegationen mot segregation

	Förslag 2022	Beräknat 2023	Beräknat 2024
Avvikelse från regeringen	-9 000	-18 690	-18 881

Anslaget trappas ned i takt med att myndigheten läggs ned.

Ändamål

Anslaget får användas för att påbörja nedläggning av myndigheten.

99:1 Obligatorisk förskola för vissa barn

	Förslag 2021	Beräknat 2022	Beräknat 2023
Avvikelse från regeringen	380 000	380 000	380 000

Särskild satsning för att barn som riskerar utanförskap från tidig ålder ska få kontakt med samhället.

Ludvig Aspling (SD)

Magnus Persson (SD)

Ann-Christine From Utterstedt (SD)